

**Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 3 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litwa) – „4finance” UAB przeciwko Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos**

(Sprawa C-515/12) <sup>(1)</sup>

**(Dyrektywa 2005/29/WE — Nieuczciwe praktyki handlowe — System promocyjny typu „piramida” — Znaczenie ewentualnego świadczenia wykonanego przez konsumentów celem otrzymania wynagrodzenia — Wykładnia pojęcia „świadczenie”)**

(2014/C 159/08)

Język postępowania: litewski

### Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

### Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: „4finance” UAB

Strona pozwana: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

### Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Wykładnia pkt 14 załącznika I do dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 149, s. 22) – System promocyjny typu „piramida” pozwalający konsumentowi, po wpłaceniu symbolicznego udziału, na otrzymywanie wynagrodzenia przede wszystkim za wprowadzenie innych konsumentów, a nie za sprzedaż lub konsumpcję produktów – Wpływ kwoty udziału na zakwalifikowanie systemu jako system promocyjny typu „piramida” – Wielkość proporcji finansowania wynagrodzeń przez udziały nowych konsumentów – Wymóg, aby to wynagrodzenie było w całości lub w znacznej części finansowane poprzez wkłady nowych członków

### Sentencja

Punkt 14 załącznika I do dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) należy interpretować w ten sposób, że system promocyjny typu „piramida” stanowi praktykę handlową uznawaną za nieuczciwą w każdych okolicznościach tylko wówczas, gdy system taki wymaga od konsumenta świadczenia finansowego, niezależnie od jego wysokości, w zamian za możliwość otrzymania wynagrodzenia, które jest uzależnione przede wszystkim od wprowadzenia innych konsumentów do systemu, a nie od sprzedaży lub konsumpcji produktów.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

**Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 3 kwietnia 2014 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Consiglio di Stato – Włochy) – CTP – Compagnia Trasporti Pubblici SpA przeciwko Regione Campania (sprawy od C-516/12 do C-518/12), Provincia di Napoli (sprawy C-516/12 i C-518/12)**

(Sprawy połączone od C-516/12 do C-518/12) <sup>(1)</sup>

**[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (WE) nr 1191/69 — Publiczne usługi transportu pasażerskiego — Artykuł 4 — Wniosek o zniesienie zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych — Artykuł 6 — Prawo do rekompensaty obciążeń finansowych wynikających z wykonywania zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych]**

(2014/C 159/09)

Język postępowania: włoski

### Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

## Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CTP – Compagnia Trasporti Pubblici SpA

Strona pozwana: Regione Campania (sprawy od C-516/12 do C-518/12), Provincia di Napoli (sprawy C-516/12 i C-518/12)

## Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Consiglio di Stato – Wykładnia art. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 z dnia 26 czerwca 1969 r. w sprawie działania państw członkowskich dotyczącego zobowiązań związanych z pojęciem usługi publicznej w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej (Dz.U. L 156, s. 1) – Prawo prywatnych przedsiębiorstw do uzyskania rekompensaty obciążeń finansowych wynikających z wykonywania zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych – Przedsiębiorstwo transportowe, które nie złożyło do właściwych władz wniosku o zniesienie zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych pociągającego za sobą niekorzystne skutki gospodarcze – Zobowiązanie nienależące do zadań z zakresu usług publicznych, które muszą być zniesione przez państwa członkowskie

## Sentencja

Artykuły 4 i 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 z dnia 26 czerwca 1969 r. w sprawie działania państw członkowskich dotyczącego zobowiązań związanych z pojęciem usługi publicznej w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej w brzmieniu zmienionym przez rozporządzenie Rady (EWG) nr 1893/91 z dnia 20 czerwca 1991 r. należy interpretować w ten sposób, że w wypadku zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych powstałych przed wejściem w życie rzeczzonego rozporządzenia, powstanie prawa do rekompensaty za obciążenia finansowe wynikające z wykonywania takich zobowiązań jest uzależnione od złożenia przez zainteresowane przedsiębiorstwo wniosku o zniesienie tych zobowiązań oraz od decyzji właściwych władz o utrzymaniu lub zniesieniu w określonym terminie rzeczonych zobowiązań. Natomiast w wypadku zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych powstałych po tym dniu, powstanie takiego prawa do rekompensaty nie jest uzależnione od tychże przesłanek.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

## Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 3 kwietnia 2014 r. – Republika Francuska przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-559/12 P) <sup>(1)</sup>

**(Odwołanie — Pomoc państwa — Pomoc w postaci dorozumianej, nieograniczonej gwarancji na rzecz La Poste, wynikająca z posiadanego przez nią statusu podmiotu prawa publicznego — Istnienie gwarancji — Występowanie zasobów państwowych — Korzyść — Ciężar dowodu i standard dowodowy)**

(2014/C 159/10)

Język postępowania: francuski

## Strony

Wnoszący odwołanie: Republika francuska (przedstawiciele: G. de Bergues, D. Colas, J. Gstalter i J. Bousin, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky i D. Grespan, pełnomocnicy)

## Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) z dnia 20 września 2012 r. w sprawie T-154/10 Francja przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę Republiki Francuskiej w przedmiocie stwierdzenia nieważności wydanej przez Komisję w dniu 26 stycznia 2010 r. decyzji 2010/605/UE w sprawie pomocy państwa C 56/07 (ex E 15/05) przyznanej przez Francję na rzecz przedsiębiorstwa La Poste (Dz.U. L 274, s. 1) – Pomoc rzekomo wprowadzona w życie przez Francję w postaci dorozumianej i nieograniczonej gwarancji na rzecz La Poste, wynikającej z posiadania przez tą spółkę statutu zakładu publicznego o charakterze przemysłowo-handlowym – Zakład niepodlegający przepisom prawa powszechnego regulującym kwestie naprawy i likwidacji przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji – Istnienie korzyści – Występowanie przeniesienia zasobów państwowych – Ciężar dowodu i standard dowodowy – Zrównanie przesłanek powstania odpowiedzialności państwa z mechanizmem gwarancji